

پرده نقره‌ای

طلسم فیلم‌های اکران نوروز
باز هم شکست!

با وجود اعلام قبلی برای تعیین تکلیف فیلم‌های اکران نوروز در جلسه ۱۸ اسفند شورای صنفی نمایش؛ تصمیم‌گیری درباره این موضوع به هفته آینده موکول شده است.

مرتضی شایسته - دبیر شورای صنفی نمایش - درباره مصوبات جلسه اخیر این شورا که در ادامه جلسات گذشته برگزار شده، به ایستادگی گفت: قرار بود امروز فیلم‌های اکران نوروزی مشخص شوند ولی تعدادی تهیه‌کننده و بخش‌کننده از شورا مهلت خواستند تا برای پروانه نمایش فیلم‌های خود اقدام کنند و به همین دلیل شورا یک هفته دیگر به فیلم‌ها مهلت داد.

او افزود: ما هفته آینده مصوبات شورا را اعلام می‌کنیم و در نظر داریم که بجز سه فیلم، یک فیلم کودک هم در نوروز اکران کنیم و این یکی از مسائلی بود که در جلسه امروز مطرح و درباره آن بحث شد. شایسته همچنین درباره آیین نامه شورای صنفی نمایش و قیمت جدید بلیت سینما گفت: این آیین نامه به امضای نمایندگان تهیه‌کننده، بخش‌کننده، سینما دار و کارگردان شوراز سید و پس از تأیید و امضای نهایی توسط رئیس سازمان سینمایی منتشر خواهد شد. درباره قیمت بلیت هم پیشنهادهایی را برای آقای انتظامی ارسال کرده‌ام که در صورت تأیید اعلام خواهد شد. گفتنی است روزهای اخیر از فیلم‌های «خورشید» و «خون شده» به عنوان فیلم‌هایی که برای اکران نوروز در شورا مورد موافقت بوده‌اند، یاد شده بود.

تجسمی

نمایش هنر ایران زمین
در موزه سیدنی

بیش از ۱۰۰ قطعه آثار هنری و تاریخی ایران از دوران قاجار تا امروز به مناسبت نوروز و آغاز سال نو در قالب نمایشگاه «ایران زمین» در موزه پاورهاوس سیدنی به نمایش درمی‌آید.

به گزارش هنر آنلاین، این نخستین میزبانی موزه پاورهاوس از آثار هنری و تاریخی کمتر دیده‌شده ایران در تاریخ ۱۴۱ ساله آن خواهد بود. نمایشگاه «ایران زمین» ۱۸ مارس در آستانه فرارسیدن فصل بهار آغاز به کار می‌کند و تا اویل آوریل ادامه می‌یابد. قرار است تمرکز نمایشگاه بر دوران قاجار باشد و آثار آن در هفت بخش موضوعی به نمایش درمی‌آیند: خوشی و شادمانی، باایلاش و تزیین، معنویت و ایثار، شعر و خوشنویسی، تشریفات و مراسم، سرپرستی و پیشه‌وری و طبیعت و طراحی. در «ایران زمین» گونه‌های مختلف هنر مردم ایران در برابر دیدگان مردم استرالیا قرار می‌گیرد؛ از فرش‌ها و قالی‌های دستباف تازه و جنگ‌افزار و قطعه‌های زیبای شیشه‌ای، سرامیک، کاشی و گلدوزی. این نمایشگاه نگاهی است به تأثیر هنر و صنایع دستی ایران بر سراسر جهان؛ سرزمینی که بین دو مسیر اصلی راه ریشم و اقیانوس هند گسترده شده بود. بخشی ویژه هم به تأثیر هنر و فرهنگ ایران بر یک هنرمند استرالیایی اختصاص دارد. فلورنس برودرست، نقاش و طراح پارچه استرالیایی چندثا بالهام از فرهنگ هنر ایرانی دارد که از آن جمله می‌توان به سیمرغ، پرندگان پارسی، اناها و گل‌های ایرانی دارد. افتتاح نمایشگاه با برپا کردن سفره هفت‌سین همزمان با نوروز خواهد بود و از دیگر برنامه‌های آن می‌توان به اجرای برنامه‌های ویژه سیزده‌به‌در در روز سوم آوریل اشاره کرد.

در باب نمایش «یاماها»

نشسته بر ترک مرکب ناموجود

نمایش «سرمه» به نمایش درآمده

می‌کند. جایی که او به خودش می‌گوید «خب که چی؟!» اما این زبان پریشی از کجا می‌آید؟ می‌توان به سادگی گفت از نظام ممیزی طولانی مدت، نویسنده و کارگردان برای گریز از تغییرات عمده در متن نمایشی، فرایند زبانی را سخت‌تر و سخت‌تر می‌کنند. حتی می‌توان تصور کرد موزولوگ گوه‌های نمایش برآمده از همین سیستم‌اند. افرادی که برای بیان منویات قلبی خود نمی‌توانند صراحت کلام داشته باشند. این وضعیت را با نمایشنامه «هات» به تماشاگر «پیتر هاند که قیاس کنید. جایی که او با صراحت کامل، بدون استفاده از تعریض گویی، به مخاطب منفعل خود حمله می‌کند. در عوض، در نمایشی چون «یاماها» سه موزولوگ گو با بیان خاطراتی در هم و استعاری، با دشواری‌های زبانی که گویی واجد نوعی رمزنگاری است، مخاطب را دعوت به انفعال می‌کنند.

یا کوبسن برای این وضعیت هم پاسخی دارد. باور این زبان‌شناس روس، گریخته از نظام سانسور شوروی سابق، آن است که یکی از عوامل سوق دادن زبان گفتار فرد به سمت یکی از دو قطب استعاره و مجاز «الگوسوی فرهنگی و خلق و خو» حاکم بر محیط زبانی فرد است. او در مقاله خویش تصریح می‌کند «در نتیجه تأثیری که الگوی فرهنگی و خلق و خو و سبک گفتاری به جای می‌گذارد، گوینده یکی از این دو فرایند استعاره و مجاز آرا را ترجیح می‌دهد.» حالا یک پرسش مهم برای ایجاد می‌شود. اینکه چرا نمایش‌هایی چون «یاماها» عموماً در زبان پریشی درگیر قطب استعاره می‌شوند؟ چرا قطب مجاز چندان در کارشان پر رنگ نیست؟ برای مثال نویسندگان چپ‌گرایی چون احمد محمود و جلال آل احمد برای بیان سیاسی در داستان‌هایشان، مدام به قطب مجاز رجوع می‌کردند و کمتر برای استعاره فرصت ایجاد می‌کردند. «مدیر مدرسه» مجازی بود از وضعیت ایران دهه ۳۰، تمام تصاویری که جلال در روایت خود می‌آفریند در قالب مجاز است؛ اما در درام‌های ایرانی مجاز مغلوب می‌شود.

زبان پریش واژه بیمار استفاده می‌کند. در نمایش‌هایی از جنس «یاماها» این وضعیت به خوبی مشاهده می‌شود. «قطب‌های استعاره و مجاز» به این موضوع اشاره می‌کند که ما در ساخت واژگان - به شیوه سوسوری - از دو طرفند بهره می‌گیریم. نخست استعاره با محوریت جان‌شنینی و دیگر مجاز با محوریت همنشینی. به عبارتی در استعاره بر اساس اصل همگونی میان دو چیز، واژه‌ها جایگزین یکدیگر می‌شوند. در مجاز اما اساس جایگزینی مجاورت میان دو واژه است. حال برای یک فرد فاقد زبان پریشی استفاده از این دو قطب در نوعی تعادل رخ می‌دهد. فرد سالم از منظر یا کوبسنی تلاش می‌کند در هر دو قطب استعاره و مجاز سیری ادبیاتی داشته باشد و در کلامش به نفع یکی، دیگری را منکوب نمی‌کند؛ اما عدم تعادل در بهره‌گیری از دو قطب مذکور برابر با زبان پریشی است. اختلالی که حتی می‌تواند نیازمند روانکاوی شود؛ از هم‌زمان‌سازی و یا کوبسن برای

می‌نامد. همان چیزی که زن نمایش جلال تهرانی نیز درگیرش بود. یا کوبسن در مقاله‌ای با عنوان «قطب‌های استعاره و مجاز» به این موضوع اشاره می‌کند که ما در ساخت واژگان - به شیوه سوسوری - از دو طرفند بهره می‌گیریم. نخست استعاره با محوریت جان‌شنینی و دیگر مجاز با محوریت همنشینی. به عبارتی در استعاره بر اساس اصل همگونی میان دو چیز، واژه‌ها جایگزین یکدیگر می‌شوند. در مجاز اما اساس جایگزینی مجاورت میان دو واژه است. حال برای یک فرد فاقد زبان پریشی استفاده از این دو قطب در نوعی تعادل رخ می‌دهد. فرد سالم از منظر یا کوبسنی تلاش می‌کند در هر دو قطب استعاره و مجاز سیری ادبیاتی داشته باشد و در کلامش به نفع یکی، دیگری را منکوب نمی‌کند؛ اما عدم تعادل در بهره‌گیری از دو قطب مذکور برابر با زبان پریشی است. اختلالی که حتی می‌تواند نیازمند روانکاوی شود؛ از هم‌زمان‌سازی و یا کوبسن برای

شکار بادیادک‌ها» این موضوع برایم جذاب شد. جایی که قهرمان زن جلال تهرانی به نوعی هذیان گویی دچار است؛ اما در هذیان او به نظر روایت واقعیت رقم می‌خورد. قهرمان نمایش در گذار تاریخ، تغییرات سیاسی و اجتماعی ناشی از انقلاب را بازگو می‌کند؛ اما هذیانی دست به چنین گفتاری می‌زند. این وضعیت در نمایش «یاماها» نیز رخ می‌دهد. هر دو نمایش یک رویه را دنبال می‌کنند: تعلیق زمان و اغلاق زبان. هر چند می‌توانیم درک کنیم در «یاماها» زمان روایی جایی در عصر پهلوی است؛ اما نشانه‌ها به اکنون تنه می‌زند. نویسنده از تجربه زیستی خود در زمان حال بهره می‌گیرد. او تجربه پیش از انقلاب ندارد و به نظر می‌رسد به دنبال برابر نهادهای امروزی است؛ اما شاید برای گریز از صراحت کلام و در دسرهای بعدش به سراغ اغلاق می‌رود. اغلاق به معنای سرپیسته حرف زدن است و راه رسیدن به این اغلاق چیزی است که رومن یا کوبسن آن را زبان پریشی

احسان زور عالم

در مواجهه با موزولوگ‌های ایرانی، حداقل در یک دهه اخیر، یک موضوع به شکل قابل تأملی تکرار می‌شود و آن هم جنسی از ادبیات کلامی گوینده موزولوگ است. دایره واژگانی او وسیع است و از ترکیب‌های اضافی، چه استعاری و چه تشبیهی به شدت بهره می‌برد. روایتش سرراست نیست. مدام از شاخه‌ای به شاخه دیگری می‌جهد و تعمداً نمی‌خواهد راوی صریحی باشد. از سوی دیگر میلی به ضد روایت هم ندارد. تلاش می‌کند یک پیرنگ نصفه و نیمه در دل گفتارش حفظ کند. بلا تکلیف وضعیتی است که برایش چارچوبی نمی‌یابد. گوینده موزولوگ می‌خواهد هم شاعر باشد و هم نباشد. مدام از مرکب طنز و خویش فرومی‌افتد و باز سرپامی‌شود. نخستین بار با تماشای «فصل

کتاب

حضور ایران در ششمین دوره فلوشیپ استانبول

خانه کتاب و ادبیات ایران ضمن شرکت در دو بخش فیزیکی و مجازی ششمین دوره فلوشیپ استانبول، ۱۸ دیدار رسمی حضوری و غیر حضوری با مقامات اجرایی فلوشیپ و طرح انتشار جهانی ادبیات ترکی (تدا)، مدیران آژانس‌های ادبی از کشورهای مختلف را در راستای توسعه تبادل نشر با کشور ایران پیش‌بینی کرده است.

به گزارش روابط عمومی خانه کتاب و ادبیات ایران، در ششمین دوره فلوشیپ استانبول که از ۱۹ تا ۲۱ اسفند ۱۳۹۹ برگزار می‌شود، ۳۵۷ شرکت‌کننده از ۷۱ کشور حضور دارند. تا به تبادل رایت (حق تکثیر) کتاب بپردازند. با در نظر گرفتن اهمیت توسعه دیپلماسی فرهنگی و معرفی ظرفیت‌های نشر جمهوری اسلامی ایران از طریق کتاب

شرکت در این رویداد بین‌المللی حضور دارد.

بخش بین‌الملل خانه کتاب و ادبیات ایران برای نیل به اهداف کلان و بهره‌وری از این رویداد، ضمن شرکت در دو بخش فیزیکی و مجازی این برنامه، ۱۸ دیدار رسمی حضوری و غیر حضوری با مقامات اجرایی فلوشیپ و طرح تدا، ترکیه، مدیران آژانس‌های ادبی از

هومان اسعدی دبیر پانزدهمین جشنواره موسیقی جوان شد

تهمید برای توجه به استعدادها می‌تواند در تحقق اهداف جشنواره مؤثر باشد. هومان اسعدی از هفتمین دوره جشنواره موسیقی جوان تاکنون، دبیری این جشنواره را بر عهده دارد.

که بستر و نظام استعدادیابی هستند در اولویت معاونت امور هنری قرار دارند. جشنواره موسیقی جوان در چند دوره با تثبیت دبیر و مشارکت هنرمندان استمرار یافته است. ثبت و تحلیل جشنواره می‌تواند اهمیت این رویداد را در عرصه فرهنگی و اجتماعی بیشتر بیان کند و تدوین آیین‌نامه‌ای با نظر دبیر و دست‌اندرکاران جشنواره می‌تواند به انسجام و تقویت جشنواره کمک کند. وی ادامه داد: با توجه به اینکه جشنواره موسیقی جوان رویکرد استعدادیابی دارد تعیین دقیق گروه‌های سنی جشنواره و ساماندهی برگزارکنندگان و

موجب این حکم، به عنوان دبیر پانزدهمین دوره جشنواره موسیقی جوان منصوب می‌شود. امید است با استعانت از خداوند متعال، بهره‌گیری از ظرفیت‌های استادان ارجمند موسیقی، بهره‌مندی از تجارب دوره‌های گذشته و پیش‌بینی شرایط جاری کشور به واسطه ویروس کرونا، جشنواره‌ای سلامت و برخوردار از شاخصه‌های هنری مورد قبول، در پیش رو داشته باشیم. سیدمجتبی حسینی، معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در همین راستا، گفت: برگزاری رویدادهایی مانند جشنواره موسیقی جوان و جشنواره تجسمی جوانان

هومان اسعدی، طی حکمی از سوی معاون امور هنری، دبیر پانزدهمین جشنواره موسیقی جوان شد. به گزارش ایلنا، سیدمجتبی حسینی، معاون امور هنری، در حکمی هومان اسعدی را به عنوان دبیر پانزدهمین جشنواره موسیقی جوان منصوب و در نشستی با حضور محمد اله باری، مدیر کل دفتر موسیقی، حکم دبیری را به اسعدی اعطا کرد. معاون امور هنری در حکم هومان اسعدی نوشته است: نظر به سوابق علمی تجربیات ارزنده مدیریتی و هنری جناب عالی و به پیشنهاد مدیر کل دفتر موسیقی، به